

יומי ומצוה למימי שבועי, שזוה ענין וספרתם לכם ג' שבע שבתות גו', דבתחילת הספירה (היום יום אחד) סופרים רק הימים, ואח"כ סופרים גם השבועות, עד שמגיעים לסיום הספירה, היום מ"ט יום שהם שבעה שבועות לעומר. ולכן כתיב לכם שהמשכה היא בפרסיות (לכם לשון רבים). ועוד זאת שהמשכה זו היא למטה ביותר, וכמו שאומרים היום יום אחד לעומר כו'. דעומר הוא מן השעורים וקמו (במדע"ב שלק המנות באות מן החטים היו מנות עומר ומנחת סוטה), דהשעורים הם מאלק בהמה¹⁸, והיינו שהמשכה זו, למשכה עד למטה ביותר. ועבורה זו וספרתם לכם, פועלת שינוי באדם העובר, וכדאי' בזהר¹⁹, דמ"ש וספרתם לכם הוא ע"ד מ"ש²⁰ וספרתם לכם שבעת ימים, וכידוע²¹ שענין וספרתם לכם פירוש שהלכם יתי' באופן דוספרתם, היינו עוברת האדם בכיור וניכר עצמו וכו'.

והנה נקודת העבודה דספירת העומר, היא ביום ה' סיון, שהרי אז הוא זמן השלמת הספירה, שבע שבתות תמימות התינה. ומזה מובן יותר הקשר דספירה' ע' למתן תורה, כי ביום זה (ה' סיון) הקלימו ישראל נעשה לנשמע²², שה' ה' התנאי לקבלת התורה, כדאי' בגמרא²³, שענין הקדמת נעשה לנשמע, הו"ע עמא פניא, דקלימיתו פנימיתו לאודייתו, וע"ז כתיב²⁴ חזמת ישרים נתנם, היינו שענין זה הביא לתנחום למתן תורה. וטעם הדבר הוא, משום שבתקדמה למ"ת הי' צ"י ענין הביטוי, הקדמת נעשה לנשמע²⁵, וכן הי' במ"ת עצמו שהי' ע"ד הר סיני דוקא דמכ"ד מכל טוריא²⁶, ענין הביטוי, ובהו יוכן עזר טעם, ע"ד מ"ש וספרתם לכם ענין אחת בפרטנו מכל התמים, וכדאי' תורה, כי בשעת מתן תורה הי' ענין אחת בפרטנו מכל התמים, וכדאי' בשו"ת²⁸, שענין כי בנו בחרת מכל עם ולשון, הי' במ"ת, והו ענין נכנס, כמ"ש²⁹ יחזי לך לבדך ואין לרבים אתך, ויש לקשר זה גם עם המבואר גבי שמע"צ, דכתיב³⁰ ביום השמיני עצרת אתך, לכם ומבואר במ"א³¹ שזוה ענין יהי לך לבדך ואין לרבים אתך, דהג השבועות הוא בדוגמת שמיני עצרת, וכדאי' במדרש³², שכלשם שמע"צ הוא עצרת

(17) סוטה יד, א (במשנה). רמב"ם ה"ל מעה"ק פ"ב ה"ב. (18) סוטה שם. ובכ"מ. (19) ח"ג צו, ב. וראה אוה"ת אמור כרך א שם ואילך. (20) מצרע טו, כח. (21) "היום יום" י אייר. מ"א אידיש ע' 117. ועוד. (22) פרש"י משפטים כד, ד. (23) שבת פח, סעי' א ואילך. (24) משלי יא, ג. (25) ראה לקו"ת במדבר יג, ד ואילך. ובכ"ס. (26) ראה מדרש תהלים (באנצ"ר) סה, ז. חתי"ע שופטים ה, ה. ועוד. לקו"ת במדבר טו, כ-ג. (27) ראה גם אוה"ת (כרך א) שם ס"ע קסח. (28) אדה"ז אר"ח ט"ו פ"ד. וש"י. (29) משלי ה, ז. (30) פינתם כס, לה. (31) רד"ה ביום השמע"צ עת"ר, חש"י, ועוד. (32) שהש"ר פ"ז, ב (ב).

הנחת הת' בלתי מוגה

כס"ד. ש"פ במדבר, ערב חג השבועות ה'חשמ"ה. הנחת הת' בלתי מוגה

וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עומר התנופה שבע שבתות תמימות התינה. וידועים דיוקי רבותינו נשיאנו בזה, (ברשימות הצ"צ ע' הפסוק³ ועוד³, וגם בא' ממאמרנו כ"ק אדמו"ר האמצעי³, הנמצא בדפוס, ויצא לאור במהרה), מהו ממחרת השבת דוקא, שהרי ה'כוונה בזה היא, ממחרת הפסח⁴ וא"כ למה נזכר שבת. ועד שזוה מצאו התייחסים מקום לסעות לומר, דהכוונה היא מיום א' דשבת⁵ (כמובא במאמר הצ"צ⁶). גם מהו ענין שבע שבתות תמימות תהיינה, למה נאמר תמימות, ולא נאמר שבע שבתות תהיינה. גם מהו שנאמר וספרתם ולא לשון אחר של מנין וכו', וגם מהו לכם דוקא.

והנה נקודת הביאור בזה היא, דענין ספירת העומר הוא ההכנה למתן תורה, שכא לאחרי יציאת מצרים. דיציאת מצרים ענינה היא אתכפוא בלכד, ולא ביטול הרע, וכמ"ש⁷, כי ברח העם, ומבואר בתנאי⁹ שזוה משום שהרע שבנפשותם הי' עדיין בתוקף. ולכן צ"ל העבודה דספירה' ע' למטה למעלה, יום אחר יום, עד שמגיעים אף היום מ"ת. ומטעם זה כתיב וספרתם דוקא, ולשון וספרתם הוא גם היום מלשון השמים מספרים¹⁰ שפירוש¹² דנהרין ונצין בנצין דנקודא עילאה כו', מלשון אבן ספיר, שחצובה דספירה' ע' עיניה הוא, המשכת האור בהמדות, באופן שיודכנו ויתברר, והיינו מוכנים אף קבלת התורה ומתן תורה. אמנם, אף שענין ספירה' ע' הוא מלמטה למעלה, יש גם ענין שר' המשכה מלמעלה למטה, שהרי תחילת הספירה, היא ממחרת הפסח, דכפסת הי' גי'וי נע"ה ביותר, כמאמר¹³ עד שנגלה עליהם מלך מלכי המלכים והקב"ה בכבודו ובעצמו וגאלם, וכמבואר במ"א¹⁴, דענין בכבודו ובעצמו, קאי על בחינות שלפני הצמצום, עד לעצמותו ומהותו ית', ובכח זה, ממשיכים אח"כ את ההמשכות שבספירת העומר שהיא ממחרת הפסח. ומטעם זה, אומרים היום יום אחד לעומר כו', דקאי על המשכה מבחי' הכתר (עתיק) כמבואר בכ"מ¹⁵. וזוה ממשיכים בכל הפרטים שבעולם, מחסד שבחסד עד מלכות שבמלכות, היינו פרטיות שבפרטיות. וכמאמר¹⁶ מצוה למימני

(1) אמור כג, טו. (2) אוה"ת אמור כרך ג ע' התם ואילך. וראה שם כרך א ע' קפו ואילך. ועוד. (3) ראה לקו"ת אמור לו, א. רד"ה וספרתם תוס'ו. ובכ"ס. (3א) ד"ה והניף את העומר בספר מאמרי אדמו"ר האמצעי ויקרא כרך ב' (4) מנחת סה, ב. (5) מנחת שם, א ואילך. (6) אוה"ת אמור (כרך ג) שם. חרס"ו שם. ובכ"מ. (7) ראה לקו"ת במדבר ג, א. אמור לה, ב ואילך. ועוד. (8) בשלח יד, ה. (9) ספ"ל א. (10) ראה לקו"ת אמור לה, ב ואילך. ובכ"מ. (11) תהלים יט, ב. (12) זח"ב קלו, ב. (13) הגש"פ פיסקא מצוה זו ופיסקא ויציאנו. (14) סה"מ אע"ר ע' עה. המשך תער"ב ח"ב ע' התקבר. (15) בדרוש אדמו"ר האמצעי חת"ל. וראה לקו"ת אמור לו, א. ובכ"מ. (16) מנחת סו, א. וש"י.

מ"ת
צ"י
למ"ת
צ"י

של חג, כך גם חגה"ש נק' עצרת של פסח (וההפך כיניהם הוא ששבעות הוא עצרת דימי הקיץ ושבע"צ הוא עצרת דימי החורף). (מזה מובן גם לענינו, שענין ככם הוא כחגה"ש בשם שהוא בשמע"צ).

ובזה יובן גם מ"ש וספרתם לכם ממחרת השבת דוקא. דהנה נח"ל שהשלימות והתכלית דספה"ע היא במחן חורה. והנה עיקר ענין

מ"ת הוא הדיבור אנכי ה' אלוקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים³³. וידוע קוש"ט³⁴ למה לא נאמר אשר בראתי שמים וארץ, שהוא פלא ייחודי מסתים דצי"מ, שהנסים דצי"מ הוא יש מיש, אבל הבראה היא

יש מאין כו'. אך הענין הוא³⁵, כי הייחוד דמ"ת הוא, הגילוי שלמעלה מסדר ההשתלשלות, ולכן נאמר אשר הוצאתיך מארץ מצרים, כי

הגילוי ההשתלשלות, ענינו הוא גילוי שלמעלה מסדר ההשתלשלות, וכנ"ל שאז נגזה בחי' בכבודו ובעצמו שלמעלה מהמצומים (משא"כ בריאת מצרים וארץ).

ועוד זאת, שהגילוי במצרים פעל בתחתון ביותר, דארץ מצרים היא ערות הארץ³⁶, וכדפרש"י³⁷, דמעשיהו של מצרים מקולקלים מכל האומות, ושם הי' הגילוי בכבודו ובעצמו. ועד"ז

הייחוד דמ"ת, הוא ביטול הגזירה דענינים לא ירדו להחזונים כו'³⁸. כיצד הנה לימוד התורה הי' גם לפני מ"ת כנודע, והייחוד דמ"ת הוא המשכת הענינים בתחתונים, עד לעוה"ז התחתון שאין החזון דלמטה

ממנו, לעשות לו יח' יורה בתחתונים⁴⁰, והיינו, הגילוי דלמטה מהשתלשלות, בחזון שאין למטה ממנו. ומטעם זה נזכר במ"ת, ענין יצי"מ דוקא, ולא ענין בריאת יש מאין. וכשם שהוא במ"ת, שתחלתו היא אנכי

ה' אשר הוצאתיך מארץ מצרים, עד"ז הוא גם שפה"ע שהיא התכונה למ"ת כנ"ל, דהנח לספה"ע הוא מענין יצי"מ שלמע' מהשתלשלות

ממחרת הפסח. ולכן נאמר ממחרת שבת, כי הנה השבת ענינו הוא שלימות הבראה דיש מאין, כי בשבת כתיב⁴¹, ויכולו השמים והארץ

וכל צבאם, היינו שהוא שלימות הבראה דשמים והארץ וכל צבאם שבששת ימי המעשה, וכמאמר⁴², מה הי' העולם חסר, מנוחה בא שבת בא מנוחה. דבכללות זהו בסדר ההשתלשלות. משא"כ הענין דספירת

העומר כמו הוא למעלה מזה, ממחרת השבת.

(33) יתרו ב, ב. (34) אה"ת שם (כרך ג) ס"ע תקסח. וראה גם לקו"ת במדבר י, ב. סה"מ עפר"ת ע' שגב ואילך. הש"ת ע' 20 ואילך. הש"ת ע' 217 ואילך. ובכ"ס. מאמר אדמו"ר האמצעי ויקרא ח"א ע' תא. וש"נ. (35) ראה גם לקו"ת במדבר שם. ועוד. (36) מקץ מב, ב. (37) אחרי יח, ג. (38) תנומתא וארא טו. ועוד. (39) ראה בכ"ז: תו"א ר"פ יתרו. שם עג, ג. ואילך. ד"ה וכל העם חרע"ת, הש"ו. ובכ"מ. (40) ראה תנא פלי"ו. (41) בראשית ב, א. (42) פרש"י בראשית ב, ב. מגילה ס, א. ד"ה וכל. וראה בכ"ר פ"י ס, ב.

הנחת הח' כלתי מוגה

והנה נח"ל
שהשלימות והתכלית
דספה"ע היא במחן חורה.
והנה עיקר ענין
מ"ת הוא הדיבור אנכי
ה' אלוקיך אשר הוצאתיך
מארץ מצרים³³.
וידוע קוש"ט³⁴ למה לא
נאמר אשר בראתי שמים
וארץ, שהוא פלא ייחודי
מסתים דצי"מ, שהנסים
דצי"מ הוא יש מיש, אבל
הבראה היא יש מאין כו'.
אך הענין הוא³⁵, כי
הייחוד דמ"ת הוא, הגילוי
שלמעלה מסדר ההשתלשלות,
ולכן נאמר אשר הוצאתיך
מארץ מצרים, כי הגילוי
ההשתלשלות, ענינו הוא
גילוי שלמעלה מסדר
ההשתלשלות, וכנ"ל שאז
נגזה בחי' בכבודו ובעצמו
שלמעלה מהמצומים
(משא"כ בריאת מצרים
וארץ).

וזהו גם מ"ש שבע שבתות תמימות תהיינה, דהנה בכפירוש ענין תמימות, מביא כ"ק אדמו"ר הצ"צ⁴² שבתורת כהנים משמע פירוש תמימות היינו שיתחיל הספירה מהלילה כו' שיהי' כל מ"ט ימים שלמים מלידה ויום. ולפני זה⁴³ מביא שם עוד פירוש מהמדריך⁴⁴ אימתו הן תמימות, בזמן שישראל עושיין רצונו של מקום. והענין הוא⁴⁵, דענין עושיין רצונו של מקום, הוא שלמימות העבודה ובבבל מאד (פרשה ראשונה של ק"ש) כמבואר בכ"מ. כי אפשר שהיה העבודה באופן דבכך לבבך ובכל נפשך (פרשה שני' של ק"ש), ועד"ז נאמר⁴⁶ שאמרת ונעשה רצוני, קיום רצון העליון. אך למעלה מזה הוא ענין עושיין רצונו, מ"ת, העבודה דבכך מאד, שעי' עושיין למעלה רצון חרש כביכול, כמו יהי רצון המשכת רצון חרש. ולכן ענין זה הוא הקדמה למ"ת, שזהו ענין מ"ת, המשכת רצון חרש מבעל הרצון. וזהו הקשר לענין ממחרת השבת, ההמשכה מלמע' מסדר ההשתלשלות. וזהו גם ביאור דברי התו"כ שפי' תלמות הוא שיתחיל הספירה מהלילה כמבואר שם⁴⁷ שזהו ענין ברישא חשיבא והדר נהורא⁴⁸ עד דליקא כיום יאיר⁴⁹, שהו"ע בכך לבכך בשני יצרי⁴⁹, שעי"ז נמשך ג"כ גילוי שלמע' מסדר ההשתלשלות.

והנה כל הענינים הללו אפשר שיהיו כפי שהם בתורה ובעבודת האדם. אמנם לבינת הכוונה היא שיומשך הענין גם בעולם וכן⁵⁰, דתכלית הכוונה היא לעשות לו יח' יורה בתחתונים, וכמו שמת' פעל בעולם. ועד"ז מביא בהמאמר שם⁴³ פירוש שלישי בענין תמימות⁵⁰ וימתי הן תמימות בזמן שאין ישוע ושכנ' ביניהם, דהיינו כשהר"ח ניסן בשבת ויחזילו לספור במוצאי שבת, וזו הן השבתות תמימות בששת ימי בראשית, כן פירש הרוקח הובא במתנות כהונה למדרש שם באריות, דבקיעות כו', ההמשכה דתמימות היא בגילוי בגדר העומ ועולם ויהו על כו'. דנמשך גם בדוקים וביתוסים, שגם הם מודים אז בספה"ע ממחרת הפסח. וענין זה נמשך בקיעות שנה זו בקלוי בעולם, שהרי בקיעות שנה זו היתה התחלת הספירה במוצאי שבת. והיינו שבשנה זו כל הענינים הנ"ל הם בגלוי בעולם.

וזהו וספרתם לכם ממחרת השבת שבע שבתות תמימות תהיינה, דהתחלת הספירה היא מגיעים ממחרת השבת, למעלה מבחי' השבת שענינו הוא בריאה יש מאין, והספירה היא היום יום אחד לעומר, היינו המשכת הכתר כנ"ל, ועד לבחי' יום אחד דקאי על האחד שלמעלה, ובפרט לפי פירוש המדרש⁵¹ שלשון יום אחד הוא המשום שאז הי' הקב"ה יחידי בעולמו, היינו בחי' יחיד שלמעלה מבחי' האחד⁵². וענין זה נמשך בכך הפרטים מחסד שבחסד עד מלכות שבמלכות, ובאופן דתמימות תהיינה, פירוש, שהתחלת הספירה היא מהלילה, בירור החושך והלילה, ובאופן דעושיין רצונו של מקום. ועי' באים אח"כ לשלימות הספירה, ביום שנה לעומר, שהוא ה' סיון. והימים האלה נזכרים ונעשים בכל שנה ושנה⁵³, גם בשנה זו, שמקדימים נעשה דנשמע, ומקבלים ב' הכתרים כו', ועי' מוכנים לקבלת התורה, דעיקר ענין מ"ת הוא הדיבור אנכי ולא יהי' יחי' דך שמפי הגבורה שמענו⁵⁴, ענין ושלימות ענין אנכי ולא יהי' יחי' דך יהי' יחי' דך⁵⁵ ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדיו כי פי ה' דיבר, ואז יהי' גם שלימות הענין דמ"ת כמ"ש⁵⁶ חורה חדשה מאתי תצא, בביאת משיח צדקנו, בעגלא ירדן ממש.

והנה כל הענינים הללו אפשר שיהיו כפי שהם בתורה ובעבודת האדם. אמנם לבינת הכוונה היא שיומשך הענין גם בעולם וכן⁵⁰, דתכלית הכוונה היא לעשות לו יח' יורה בתחתונים, וכמו שמת' פעל בעולם. ועד"ז מביא בהמאמר שם⁴³ פירוש שלישי בענין תמימות⁵⁰ וימתי הן תמימות בזמן שאין ישוע ושכנ' ביניהם, דהיינו כשהר"ח ניסן בשבת ויחזילו לספור במוצאי שבת, וזו הן השבתות תמימות בששת ימי בראשית, כן פירש הרוקח הובא במתנות כהונה למדרש שם באריות, דבקיעות כו', ההמשכה דתמימות היא בגילוי בגדר העומ ועולם ויהו על כו'. דנמשך גם בדוקים וביתוסים, שגם הם מודים אז בספה"ע ממחרת הפסח. וענין זה נמשך בקיעות שנה זו בקלוי בעולם, שהרי בקיעות שנה זו היתה התחלת הספירה במוצאי שבת. והיינו שבשנה זו כל הענינים הנ"ל הם בגלוי בעולם.

וזהו וספרתם לכם ממחרת השבת שבע שבתות תמימות תהיינה, דהתחלת הספירה היא מגיעים ממחרת השבת, למעלה מבחי' השבת שענינו הוא בריאה יש מאין, והספירה היא היום יום אחד לעומר, היינו המשכת הכתר כנ"ל, ועד לבחי' יום אחד דקאי על האחד שלמעלה, ובפרט לפי פירוש המדרש⁵¹ שלשון יום אחד הוא המשום שאז הי' הקב"ה יחידי בעולמו, היינו בחי' יחיד שלמעלה מבחי' האחד⁵². וענין זה נמשך בכך הפרטים מחסד שבחסד עד מלכות שבמלכות, ובאופן דתמימות תהיינה, פירוש, שהתחלת הספירה היא מהלילה, בירור החושך והלילה, ובאופן דעושיין רצונו של מקום. ועי' באים אח"כ לשלימות הספירה, ביום שנה לעומר, שהוא ה' סיון. והימים האלה נזכרים ונעשים בכל שנה ושנה⁵³, גם בשנה זו, שמקדימים נעשה דנשמע, ומקבלים ב' הכתרים כו', ועי' מוכנים לקבלת התורה, דעיקר ענין מ"ת הוא הדיבור אנכי ולא יהי' יחי' דך שמפי הגבורה שמענו⁵⁴, ענין ושלימות ענין אנכי ולא יהי' יחי' דך יהי' יחי' דך⁵⁵ ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדיו כי פי ה' דיבר, ואז יהי' גם שלימות הענין דמ"ת כמ"ש⁵⁶ חורה חדשה מאתי תצא, בביאת משיח צדקנו, בעגלא ירדן ממש.

וזהו וספרתם לכם ממחרת השבת שבע שבתות תמימות תהיינה, דהתחלת הספירה היא מגיעים ממחרת השבת, למעלה מבחי' השבת שענינו הוא בריאה יש מאין, והספירה היא היום יום אחד לעומר, היינו המשכת הכתר כנ"ל, ועד לבחי' יום אחד דקאי על האחד שלמעלה, ובפרט לפי פירוש המדרש⁵¹ שלשון יום אחד הוא המשום שאז הי' הקב"ה יחידי בעולמו, היינו בחי' יחיד שלמעלה מבחי' האחד⁵². וענין זה נמשך בכך הפרטים מחסד שבחסד עד מלכות שבמלכות, ובאופן דתמימות תהיינה, פירוש, שהתחלת הספירה היא מהלילה, בירור החושך והלילה, ובאופן דעושיין רצונו של מקום. ועי' באים אח"כ לשלימות הספירה, ביום שנה לעומר, שהוא ה' סיון. והימים האלה נזכרים ונעשים בכל שנה ושנה⁵³, גם בשנה זו, שמקדימים נעשה דנשמע, ומקבלים ב' הכתרים כו', ועי' מוכנים לקבלת התורה, דעיקר ענין מ"ת הוא הדיבור אנכי ולא יהי' יחי' דך שמפי הגבורה שמענו⁵⁴, ענין ושלימות ענין אנכי ולא יהי' יחי' דך יהי' יחי' דך⁵⁵ ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדיו כי פי ה' דיבר, ואז יהי' גם שלימות הענין דמ"ת כמ"ש⁵⁶ חורה חדשה מאתי תצא, בביאת משיח צדקנו, בעגלא ירדן ממש.

וזהו וספרתם לכם ממחרת השבת שבע שבתות תמימות תהיינה, דהתחלת הספירה היא מגיעים ממחרת השבת, למעלה מבחי' השבת שענינו הוא בריאה יש מאין, והספירה היא היום יום אחד לעומר, היינו המשכת הכתר כנ"ל, ועד לבחי' יום אחד דקאי על האחד שלמעלה, ובפרט לפי פירוש המדרש⁵¹ שלשון יום אחד הוא המשום שאז הי' הקב"ה יחידי בעולמו, היינו בחי' יחיד שלמעלה מבחי' האחד⁵². וענין זה נמשך בכך הפרטים מחסד שבחסד עד מלכות שבמלכות, ובאופן דתמימות תהיינה, פירוש, שהתחלת הספירה היא מהלילה, בירור החושך והלילה, ובאופן דעושיין רצונו של מקום. ועי' באים אח"כ לשלימות הספירה, ביום שנה לעומר, שהוא ה' סיון. והימים האלה נזכרים ונעשים בכל שנה ושנה⁵³, גם בשנה זו, שמקדימים נעשה דנשמע, ומקבלים ב' הכתרים כו', ועי' מוכנים לקבלת התורה, דעיקר ענין מ"ת הוא הדיבור אנכי ולא יהי' יחי' דך שמפי הגבורה שמענו⁵⁴, ענין ושלימות ענין אנכי ולא יהי' יחי' דך יהי' יחי' דך⁵⁵ ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדיו כי פי ה' דיבר, ואז יהי' גם שלימות הענין דמ"ת כמ"ש⁵⁶ חורה חדשה מאתי תצא, בביאת משיח צדקנו, בעגלא ירדן ממש.

וזהו וספרתם לכם ממחרת השבת שבע שבתות תמימות תהיינה, דהתחלת הספירה היא מגיעים ממחרת השבת, למעלה מבחי' השבת שענינו הוא בריאה יש מאין, והספירה היא היום יום אחד לעומר, היינו המשכת הכתר כנ"ל, ועד לבחי' יום אחד דקאי על האחד שלמעלה, ובפרט לפי פירוש המדרש⁵¹ שלשון יום אחד הוא המשום שאז הי' הקב"ה יחידי בעולמו, היינו בחי' יחיד שלמעלה מבחי' האחד⁵². וענין זה נמשך בכך הפרטים מחסד שבחסד עד מלכות שבמלכות, ובאופן דתמימות תהיינה, פירוש, שהתחלת הספירה היא מהלילה, בירור החושך והלילה, ובאופן דעושיין רצונו של מקום. ועי' באים אח"כ לשלימות הספירה, ביום שנה לעומר, שהוא ה' סיון. והימים האלה נזכרים ונעשים בכל שנה ושנה⁵³, גם בשנה זו, שמקדימים נעשה דנשמע, ומקבלים ב' הכתרים כו', ועי' מוכנים לקבלת התורה, דעיקר ענין מ"ת הוא הדיבור אנכי ולא יהי' יחי' דך שמפי הגבורה שמענו⁵⁴, ענין ושלימות ענין אנכי ולא יהי' יחי' דך יהי' יחי' דך⁵⁵ ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדיו כי פי ה' דיבר, ואז יהי' גם שלימות הענין דמ"ת כמ"ש⁵⁶ חורה חדשה מאתי תצא, בביאת משיח צדקנו, בעגלא ירדן ממש.

וזהו וספרתם לכם ממחרת השבת שבע שבתות תמימות תהיינה, דהתחלת הספירה היא מגיעים ממחרת השבת, למעלה מבחי' השבת שענינו הוא בריאה יש מאין, והספירה היא היום יום אחד לעומר, היינו המשכת הכתר כנ"ל, ועד לבחי' יום אחד דקאי על האחד שלמעלה, ובפרט לפי פירוש המדרש⁵¹ שלשון יום אחד הוא המשום שאז הי' הקב"ה יחידי בעולמו, היינו בחי' יחיד שלמעלה מבחי' האחד⁵². וענין זה נמשך בכך הפרטים מחסד שבחסד עד מלכות שבמלכות, ובאופן דתמימות תהיינה, פירוש, שהתחלת הספירה היא מהלילה, בירור החושך והלילה, ובאופן דעושיין רצונו של מקום. ועי' באים אח"כ לשלימות הספירה, ביום שנה לעומר, שהוא ה' סיון. והימים האלה נזכרים ונעשים בכל שנה ושנה⁵³, גם בשנה זו, שמקדימים נעשה דנשמע, ומקבלים ב' הכתרים כו', ועי' מוכנים לקבלת התורה, דעיקר ענין מ"ת הוא הדיבור אנכי ולא יהי' יחי' דך שמפי הגבורה שמענו⁵⁴, ענין ושלימות ענין אנכי ולא יהי' יחי' דך יהי' יחי' דך⁵⁵ ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדיו כי פי ה' דיבר, ואז יהי' גם שלימות הענין דמ"ת כמ"ש⁵⁶ חורה חדשה מאתי תצא, בביאת משיח צדקנו, בעגלא ירדן ממש.

וזהו וספרתם לכם ממחרת השבת שבע שבתות תמימות תהיינה, דהתחלת הספירה היא מגיעים ממחרת השבת, למעלה מבחי' השבת שענינו הוא בריאה יש מאין, והספירה היא היום יום אחד לעומר, היינו המשכת הכתר כנ"ל, ועד לבחי' יום אחד דקאי על האחד שלמעלה, ובפרט לפי פירוש המדרש⁵¹ שלשון יום אחד הוא המשום שאז הי' הקב"ה יחידי בעולמו, היינו בחי' יחיד שלמעלה מבחי' האחד⁵². וענין זה נמשך בכך הפרטים מחסד שבחסד עד מלכות שבמלכות, ובאופן דתמימות תהיינה, פירוש, שהתחלת הספירה היא מהלילה, בירור החושך והלילה, ובאופן דעושיין רצונו של מקום. ועי' באים אח"כ לשלימות הספירה, ביום שנה לעומר, שהוא ה' סיון. והימים האלה נזכרים ונעשים בכל שנה ושנה⁵³, גם בשנה זו, שמקדימים נעשה דנשמע, ומקבלים ב' הכתרים כו', ועי' מוכנים לקבלת התורה, דעיקר ענין מ"ת הוא הדיבור אנכי ולא יהי' יחי' דך שמפי הגבורה שמענו⁵⁴, ענין ושלימות ענין אנכי ולא יהי' יחי' דך יהי' יחי' דך⁵⁵ ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדיו כי פי ה' דיבר, ואז יהי' גם שלימות הענין דמ"ת כמ"ש⁵⁶ חורה חדשה מאתי תצא, בביאת משיח צדקנו, בעגלא ירדן ממש.

וזהו וספרתם לכם ממחרת השבת שבע שבתות תמימות תהיינה, דהתחלת הספירה היא מגיעים ממחרת השבת, למעלה מבחי' השבת שענינו הוא בריאה יש מאין, והספירה היא היום יום אחד לעומר, היינו המשכת הכתר כנ"ל, ועד לבחי' יום אחד דקאי על האחד שלמעלה, ובפרט לפי פירוש המדרש⁵¹ שלשון יום אחד הוא המשום שאז הי' הקב"ה יחידי בעולמו, היינו בחי' יחיד שלמעלה מבחי' האחד⁵². וענין זה נמשך בכך הפרטים מחסד שבחסד עד מלכות שבמלכות, ובאופן דתמימות תהיינה, פירוש, שהתחלת הספירה היא מהלילה, בירור החושך והלילה, ובאופן דעושיין רצונו של מקום. ועי' באים אח"כ לשלימות הספירה, ביום שנה לעומר, שהוא ה' סיון. והימים האלה נזכרים ונעשים בכל שנה ושנה⁵³, גם בשנה זו, שמקדימים נעשה דנשמע, ומקבלים ב' הכתרים כו', ועי' מוכנים לקבלת התורה, דעיקר ענין מ"ת הוא הדיבור אנכי ולא יהי' יחי' דך שמפי הגבורה שמענו⁵⁴, ענין ושלימות ענין אנכי ולא יהי' יחי' דך יהי' יחי' דך⁵⁵ ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדיו כי פי ה' דיבר, ואז יהי' גם שלימות הענין דמ"ת כמ"ש⁵⁶ חורה חדשה מאתי תצא, בביאת משיח צדקנו, בעגלא ירדן ממש.

וזהו וספרתם לכם ממחרת השבת שבע שבתות תמימות תהיינה, דהתחלת הספירה היא מגיעים ממחרת השבת, למעלה מבחי' השבת שענינו הוא בריאה יש מאין, והספירה היא היום יום אחד לעומר, היינו המשכת הכתר כנ"ל, ועד לבחי' יום אחד דקאי על האחד שלמעלה, ובפרט לפי פירוש המדרש⁵¹ שלשון יום אחד הוא המשום שאז הי' הקב"ה יחידי בעולמו, היינו בחי' יחיד שלמעלה מבחי' האחד⁵². וענין זה נמשך בכך הפרטים מחסד שבחסד עד מלכות שבמלכות, ובאופן דתמימות תהיינה, פירוש, שהתחלת הספירה היא מהלילה, בירור החושך והלילה, ובאופן דעושיין רצונו של מקום. ועי' באים אח"כ לשלימות הספירה, ביום שנה לעומר, שהוא ה' סיון. והימים האלה נזכרים ונעשים בכל שנה ושנה⁵³, גם בשנה זו, שמקדימים נעשה דנשמע, ומקבלים ב' הכתרים כו', ועי' מוכנים לקבלת התורה, דעיקר ענין מ"ת הוא הדיבור אנכי ולא יהי' יחי' דך שמפי הגבורה שמענו⁵⁴, ענין ושלימות ענין אנכי ולא יהי' יחי' דך יהי' יחי' דך⁵⁵ ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדיו כי פי ה' דיבר, ואז יהי' גם שלימות הענין דמ"ת כמ"ש⁵⁶ חורה חדשה מאתי תצא, בביאת משיח צדקנו, בעגלא ירדן ממש.

וזהו וספרתם לכם ממחרת השבת שבע שבתות תמימות תהיינה, דהתחלת הספירה היא מגיעים ממחרת השבת, למעלה מבחי' השבת שענינו הוא בריאה יש מאין, והספירה היא היום יום אחד לעומר, היינו המשכת הכתר כנ"ל, ועד לבחי' יום אחד דקאי על האחד שלמעלה, ובפרט לפי פירוש המדרש⁵¹ שלשון יום אחד הוא המשום שאז הי' הקב"ה יחידי בעולמו, היינו בחי' יחיד שלמעלה מבחי' האחד⁵². וענין זה נמשך בכך הפרטים מחסד שבחסד עד מלכות שבמלכות, ובאופן דתמימות תהיינה, פירוש, שהתחלת הספירה היא מהלילה, בירור החושך והלילה, ובאופן דעושיין רצונו של מקום. ועי' באים אח"כ לשלימות הספירה, ביום שנה לעומר, שהוא ה' סיון. והימים האלה נזכרים ונעשים בכל שנה ושנה⁵³, גם בשנה זו, שמקדימים נעשה דנשמע, ומקבלים ב' הכתרים כו', ועי' מוכנים לקבלת התורה, דעיקר ענין מ"ת הוא הדיבור אנכי ולא יהי' יחי' דך שמפי הגבורה שמענו⁵⁴, ענין ושלימות ענין אנכי ולא יהי' יחי' דך יהי' יחי' דך⁵⁵ ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדיו כי פי ה' דיבר, ואז יהי' גם שלימות הענין דמ"ת כמ"ש⁵⁶ חורה חדשה מאתי תצא, בביאת משיח צדקנו, בעגלא ירדן ממש.